

repelt Ady:³¹ akkor már tudtam, 13 éves koromban, hogy kicsoda, és el akartam menni. Volt ott Alsóvároson egy barátom, de abban nem volt ilyen érdeklődés, és mondtam, gyérünk el ide, hallgassuk meg: és valahogy úgy eltérített tőle, ezt egész életemen keresztül sajnálom. Nem tudom, elmentünk csatangolni a Tisza-partra, vagy nem tudom, hova, amit máskor is megtehettünk volna.

— Mikor jöttél rá arra, hogy van úgynevezett „vallásos néprajz”? S miből jöttél rá?

— Kérlek szépen, talán abból, hogy nagyon vallásos milióban nevelkedtem föl. És aztán mikor elkezdtem olvasni... akkor...

BÁLINT SÁNDOR NAGY BENCE PÁL TÁPAI ADATKOZLÓVEL

— De például a német néprajzban voltak ilyen kezdeményezések...

— Nem, ez világos: nem akarok semmiféle prioritást itt magamnak, csak a tényeknek az alapján mondom... 1928-ban megalakult Szegeden az Alföldkutató Bizottság, akkor megindult a Népünk és Nyelvünk; abban egyet és mást publikáltam...

— 29-ben publikáltál először népi imádságokat, ráimádkozásokat.³² Ez már azt jelenti, hogy akkor már tudtad, hogy ilyen van...

— Igen. Akkor voltam torban, ilyen halotti siratásokon, lakodalmakban, aztán ilyen jámbor öregasszonyokat is ismertem, akiknek az énekeit lejegyeztem stb. Csak azt szeretném mondani, hogy 29-ben volt az Alföldkutató Bizottságnak egy vándorgyűlése Kecskeméten.³³ S ott mindenki fölszólalt, hogy mik az alföldi problémák. Én is szót kértem, mondom, nagyon szép ez a néprajzi program, de sajnós,

31. 1917. szeptember 30-án. Vö. Tömörkény Emiékkönyv. Szeged, 1966. 183. p.

32. BÁLINT Sándor: Szegedi népies imádságok és ráimádkozások. Népünk és Nyelvünk, 1929. április-június, 189–190. p.

33. Május 29-én. Vö. Népünk és Nyelvünk, 1929. 266–268. p.